

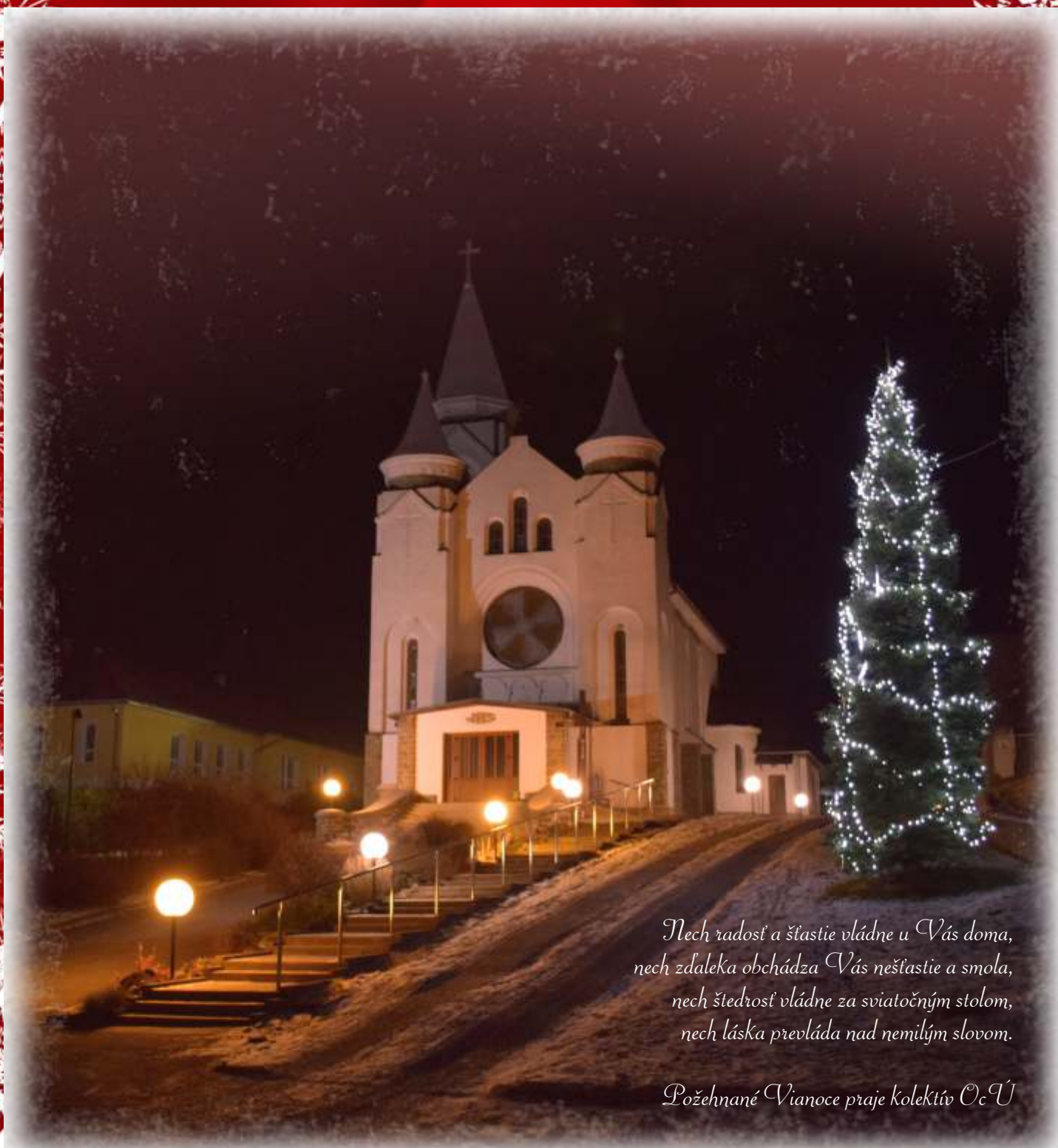

noviny občanov Vavrečky

Vavrečník

Číslo 4/2017

2 Príhovor starostu 5 Nenápadní machři 7 Dôchodci v Tatrách 10 Sv. Mikuláš 11 Škola, školička

*Nech radosť a šťastie vládne u Váš doma,
nech zďaleka obchádza Váš nešťastie a smola,
nech štedrosť vládne za sviatočným stolom,
nech láska prevláda nad nemilým slovom.*

Požehnané Vianoce praje kolektív OcÚ

Príhovor starostu

Vážení spoluobčania,

Určite nie som sám, ktorý si dnes uvedomuje, že sme znova o rok starší. Pozeráme sa späť, pozeráme na to, čo sme dokázali urobiť a čo nie, či už vlastným pričinením, alebo „objektívnymi skutočnosťami.“ Nie vždy sa veci daria tak, ako by sme chceli. Je to tak v rodine, ale aj v zamestnaní, v medziľudských vzťahoch. Jedno viem však určite, že tam, kde je dobrá vôľa, tam je aj cesta. Toto je aj pre nás také, povedzme si, heslo pri našej práci. Nejdeme teraz opätovne písať o veciach a akciách, ktoré sme v obci v tomto roku urobili a čo sme neurobili. Zameriam sa na posledný štvrt'rok.

Vavrečka sa rozrastá. Budujú sa domy a samozrejme pribúdajú nám aj noví, maličkí obyvatelia. S pribúdajúcimi detičkami vznikla aj potreba zabezpečiť umiestnenie každého dieťaťa do predškolského zariadenia. Vláda vyčlenila peniaze na takéto projekty pre predškolské zariadenia – ich rozšírenie alebo dobudovanie. Pripravili sme projekt a následnú žiadosť o poskytnutie finančných prostriedkov, ktorá nám bola schválená. To znamená, že na budúci rok chceme stavať novú jednotriednu škôlku. Bude umiestnená v terajšom areáli materskej školy. Bude tam vybudované aj malé detské ihrisko. Koncom novembra vyšla výzva na „zberné dvory“, do ktorej sme sa zapojili aj my. Vo vyhodnovenom procese máme ďalšiu žiadosť o poskytnutie NFP na oteplenie obecného úradu, rekonštrukcia požiarnej zbrojnice, dostavba kanalizácie a vodovodu na Starom mlyne. Časť kanalizácie v tejto oblasti je už spustená, vďaka tomu sa teším a dúfam, že aj všetci obyvatelia uvedenej lokality. Pripravili a vybudovali sa tu aj cesty – čiastočne, pokračovať sa bude v priazni počasia. Od 9.12.2017 sa na Starom mlyne už rozsvietili svetlá verejného osvetlenia. Aj vďaka pohľadu na vysvietenú časť – Starý mlyn som si uvedomil, že je to vlastne hotová nová štvrť Vavrečky. Chcem sa poďakovať všetkým, ktorí boli pri týchto prácach nápomocní. Vám ostatným, Vážení spoluobčania sa popritom chcem poďakovať za pochopenie. Vieme, že sme vo zvýšenej miere investovali do danej lokality, ale bez investovania a výstavby, by sa na Starom mlyne bývalo ťažko. Na budúci rok chceme dorobiť aj druhú časť vodovodu a kanalizácie, ale všetko závisí od financií.

Vážení spoluobčania,

Na záver roka sa neobzerajme po veciach, čo sa nepodarilo, ale usmejme a radujme sa z toho, čo je dobré a spravodlivé. Tešme sa z toho, čo sme vybudovali nielen na našich stavbách, príbytkoch, ale hlavne, čo pozitívne sme vybudovali v našich vzťahoch, rodinách, susedstvách. Prajem vám, aby ste si užili Vianoce v láske, zdraví a pokoji.

Starosta Peter Kružel

Zo života v obci

PREDVIANOČNÉ POSEDENIE S DÔCHODCAMI 2017

Pred Vianocami je nádherný čas. Nemyslím počasie, hoci ani to sa nedalo zahanbiť. Mrzlo a snežilo, jednoducho zima ako namaľovaná. Aj kalamita bola. Kedysi dávno by to ľudia ani neoznačili ako kalamitu. Boli pripravení. V decembri na zimu a sneh. Normálna vec. To len tá súčasná doba nás núti označovať decembrové sneženie za kalamitu. Ved' ako to, že sa na ceste šmýka? Ako to, že s autom nemôžem vyjsť z dvora? Ved' ako to, že na ceste sa vytvára kolóna? Ako to, že nie je hneď všetko posypané ??? Áno, všade sa ponáhľame, všade je kopa áut, všetko máme hneď a okamžite, a keď sa december pochlapí, máme problém jednoducho byť trpezliví a preladiť na decembrovú náladu so všetkým, čo k tomu patrí. Ved' predvianočný čas je nielen problémy robiace zlé počasie, ale aj Advent, stretnutia, posedenia s priateľmi, Mikuláš a ...Vianoce. Aj naši dôchodci sa opäť stretli na kultúrnom podujatí, ktoré pripravil OcÚ spoločne s Obecným zastupiteľstvom - **Predvianočné posedenie s dôchodcami**. Je to už mnohoročná tradícia, na ktorej sa spomína, gratuluje, spieva, tancuje, koleduje alebo len tak rozpráva o zažitom, prežitom a hlavne, tu sa Mikulášuje. V tomto roku sme gratulovali k 80-tým narodeninám pani Žofii Krivdovej, Albíne Pepuchovej, Viktórii Žuffovej a Margite Florkovej. Dozvedeli sme sa, že manžel Jozef Kabaň a Terka Kabaňová oslavujú 50 rokov spoločného života, tak sme aj ich vystískali, vybozkávali a zablahoželali. Samozrejme k tomu kvetiny a malý darček, aby si spoločne pripomenuli. Všetko sa to začalo najprv svätou omšou za dôchodcov v kostole, bol aj krásny kultúrny program, ktorý predviedli deti zo základnej i materskej školy a zahrali aj chlapci z Feriband kapely, bol spoločný obed a prišiel aj Mikuláš so svojou nádielkou. Nádherný mikulášsky kostým ho riadne maskoval, ale aj tak všetci vieme, odkiaľ vietor fúka. To nič, nevadí, je skvelé, keď sa tradície dodržia. Ved' v každom z nás drieme kúsok dieťaťa. A Mikuláš tešil, teší a vždy bude tešiť všetky generácie. A to je skvelé, lebo zároveň upozorňuje že : treba sa polepšiť, treba sa tešiť, konať dobré skutky, treba obdarúvať, aby sme my tiež boli medzi obdarovanými. Aby sme mohli Vianoce prežiť v láske a pokoji. /i.h./

Rozhovor

NENÁPADNÍ MACHRI

- 1. miesto v zimnom triatlone
Slovenský pohár ako triatlon klub Slovenska v roku 2017
- 8. miesto v celkovom hodnotení
- majster Slovenska v juniorskej kategórii
Zimný triatlon SP - Mário Košút
- majster Slovenska v kategórii Veteráni 1
Zimný triatlon SP - Slavomír Praj
- 3. miesto Oravaman junior kategória Mário Košút
- a ...

....a množstvo ďalších skvelých výsledkov na rôznych súťažiach, ocenení a veľa tréningov, odriekania, prepotených dresov, ale aj veľa radosti, adrenalínu, priateľstva a duševnej pohody znamenal tento rok pre členov **Triatlon teamu Vavrečka**. Určite si ich výsledky všimli viacerí milovníci športu vo Vavrečke, nielen ja. Chcela som sa ich na hocičo poopytovať už na jar, ale napadlo ma, keď im už končí bežkárska sezóna, vrátim sa k tomu neskôr, keď opäť napadne sneh, keď to bude aktuálne. Hm, obrovské nedostatky vo vedomostiach o triatlone z mojej strany! Títo nenápadní machri by neboli machri, keby nemakali počas celého roka. Nemajú prestávku v tréningoch. Je jedno aké je ročné obdobie a aké je počasie. Triatlon je šport, ktorý sa robí bez prestávky. Tak som sa radšej /aby som bola trochu múdrejšia/ na rôzne zaujímavosti, okolnosti, pravidlá, zážitky, výhry aj prehry opýtala členov TT Vavrečka - **Sláva Praja, Martina Buca a Mária Košúta**.

- *chlapci, ja na vás nenachádzam slov. Prosím vás, či to bol nápad, kto vlastne začal? A ako ste vlastne začali, a čo ste vlastne na začiatku začali robiť?*

Všetci traja vyšportovaní, štíhli a usmiati od ucha po ucho sa zamysleli... A potom sa ozval Mário: „začal s tým vlastne krstný otec Slávo.“ Slávo to potvrdil: „Presne tak, začal som ja a vy ste prílepkári!“ Okamžite sa všetci rozosmiali, zrejme má tento výraz: „prílepkári“ pre nich viacnásobný význam...

- *tvoji kolegovia označili, že začal si ty, Slávo. Tak povedz, ako si začal, prečo si začal, vlastne ako to bolo?*

Ja som športoval už ako chlapec. Vždy ma ťahalo niečo so sebou robiť. Na škole som aj pretekal v behu na bežkách, potom som robil aj silové športy. A potom...

- *čo potom? Čo sa stalo potom?*

Potom som sa oženil. A šport skončil. Začala rodina. Manželka, deti a dom. A manželku treba ľubiť, o deti sa treba starať a dom treba stavať. Ostatné som nestíhal. Ale samozrejme, že stále mi niečo chýbalo. Človek sa v práci unaví, ale to je úplne iná únava, taká zničujúca. A zistil som, že menej vládzem, kondička sa jednoducho vybrala iným smerom. Deti trochu podrástli, tak som sa nad sebou zamyslel a začal som opäť behávať na bežkách. Pridal som sa ku vavrečskej partii Očko a spol. a chodieval som s nimi na rôzne prechody, ktoré v zimnej sezóne ponúkajú okolité obce. Zapáčilo sa mi to. Jednoducho paráda. Užiješ srandu, vyventiluješ hlavu aj telo a ako bonus tá krásna oravská príroda.

- *ale ty teraz riadne makáš, súťažíš. Nie sú to len rekreačné prechádzky. Takže?*

Áno, teraz je to už trochu iný level ako „nedeľné bežky“. Začalo sa mi dariť, kondička sa vracala, spomenul som si na

mládežnícke pretekanie, zatúžil som skúsiť opäť adrenalin súťaže. Zopárkrát som sa rozprával aj s chlapmi, čo absolvovali preteky Bielu stopu, tak som sa jednoducho rozhodol. Zúčastnil som sa aj s Mirkom Kasanom. Hneď prvýkrát som sa umiestnil v prvej desiatke. Poriadne ma to povzbudilo. Aj napriek tomu, že som mal starú výstroj - bežky, na ktorých som pretekal si pamätali ešte spoločné ČSSR. Najviac ma však potešilo to, že som predbehol všetkých zúčastnených náместovčanov z klubu. Hm... žeby škodoradosť, najväčšia radosť a hlavný športový doping? Ale nie, teraz vážne. Jednoducho človek má radosť, že po tréningoch sa dostaví výsledok. Ani sám som tomu neveril, že výsledok bude taký potešujúci. Veď preteky majú dlhú a skvelú tradíciu, zúčastňuje sa ich množstvo pretekárov. Zúčastnil som sa už 5x a vždy sa o niečo posuniem dopredu. To ma teší, že mám ešte rezervy, že mám čo zlepšovať.

- *čiže, trénuješ - beháš, bežkujete, bicyklujete a zlepšujete sa.*

Ono to je tak, že nestačí len do nemoty drieť. Musíš investovať niečo aj do výstroja. Musia byť kvalitné bežky, bicykel na mieru, na plávanie neoprény a potom sú časy lepšie a výkony kvalitnejšie. A dôležité je aj to, že trénuješ s niekým. Nie sám. Trénovať spoločne, je úžasný bonus. Navzájom sa hráči ťahajú, povzbudzujú, rozumejú, ktoré veci treba riešiť, ktoré zlepšiť a hlavne spoločne hľadajú riešenia ako sa zlepšiť. A ukáže sa to na celom tíme - všetci makajú. Ja sám za seba môžem povedať, že sa mi oveľa ľahšie trénuje odvtedy, ako sa pridala Martina a Mário.

- *spomenul si plávanie. Ako a kde trénujete plávanie?*

Najprv vysvetlím. Triatlon má tri disciplíny plávanie, cyklistika, beh. V zime je zimný triatlon a vtedy je miesto plávania beh na bežkách. Čiže plávanie je zaradená disciplína a treba rovnako poctivo trénovať plávanie. Pláva sa zhruba dĺžka 2 km, potom takmer 90 km bicykel a na záver 20 km beh. Všetko bez prestávky. Obyčajne sa pláva v jazere alebo v priehrade, jazda na cestnom bicykli a beží sa do kopca. Keďže som rodený Oravák, behať, bežkovať a bicyklovať máme kde. A sú to aj veľmi obľúbené a ľahko dostupné športy. Ale to plávanie, to je zaberák! Aspoň pre mňa. A ak máte ešte zlú techniku, znamená to, že počas pretekov musíte kvôli slabému času z plávania riadne zabráť v bicykli a v behu. Viackrát sa nám stalo, že z vody sme vychádzali s priemernými časmi, ale nakoniec sme sa umiestnili na popredných miestach vďaka ďalším dvom disciplinám. Čiže v tom plávaní vidíme ešte veľké rezervy. Snažíme sa to preto riešiť. Momentálne chodíme zlepšovať plávanie pod dohľadom trénera, aby správne poradil, naučil techniku, tá je veľmi dôležitá. Ak ju nemáte, vo vode necháte veľkú časť energie a kopu zbytočných minút.

- *Martin, ako a prečo si sa ty rozhodol takto intenzívne športovať, veď ty si hlavne hudobník, a tí sú značka Bobém, so športom majú málokedy niečo spoločné...*

Začal som celkom jednoducho. Bol som na preventívnej prehliadke a mal som veľmi zlé výsledky. Všetky hodnoty ako starý pán. Ručička na váhe sa na mňa provokatívne vyškierala z vysokého čísla a kondička? Kondička sa o mňa ani neoprela. A vtedy mi to doplo - musíš chlapce so sebou niečo robiť. Tak som začal behať so Slávom. Nebolo to hneď také intenzívne tréningovanie, ale všetko sa začalo zlepšovať. Zdravie, kondička, dokonca aj športové výkony sa dostavili. A cítil som sa lepšie, oveľa lepšie. A to bolo hlavné motivačné nakopnutie.

- *takže si sa rozhodol aj ty trénovať triatlon...*

No, to zasa takto nie. Jedného dňa mi Slávo vraví: „skúsme

triatlon, uvidíme, ako to pôjde!“ Skoro som odpadol. Triatlon, šibe ti??? Triatlon je hotové peklo! Jedna disciplína tvrdsia ako druhá, v ničom neoddýchneš, vieš akí to robia borci? Ja som pôvodne chcel len tak nenápadne nabrat' nejakú silu a kondičku a trochu schudnúť. Určite som nepomýšľal na nijaký šport súťažne a o triatlone by sa mi neprísnilo ani po najväčšej opici. Ale nakoniec,...som začal viac makat'.

- viem, že máš štyri deti, dvaja najmladší sú ešte v takom veku, že sa im naozaj treba venovať, popritom hudba, práca, dom. Dá sa to vôbec skĺbiť s tvojou prípravou tak, aby to všetko fungovalo, alebo si tieto domáce povinnosti delegoval na svoju polovičku?

Možno si viacerí myslia, že pri takomto športe a vôbec aj pri iných športoch človek rieši len seba a svoje túžby. A hlavne, že popri práci a rodine už nevyjde na nič čas. Za seba, ale určite toto potvrdí aj Slávo, poviem, že nie je to celkom tak. Áno, príprava zaberie veľa voľného času, či cez týždeň, alebo cez víkend. Na druhej strane, všetci máme rovnakých 24 hodín denne. Je len na nás, ako a s kým ich strávime. Niektorí ho presedia pred telkou, niektorí ho precestujú, niektorí ho preklebetia... Ja som sa rozhodol takto. Rozmýšľali sme ako to poriešiť, aby sme časovo neukracovali rodiny. A ono platí to známe: „Kde je vôľa, tam je cesta.“ Trénujem zavčas ráno, keď deti vstávajú do školy, práve prichádzam domov z trasy, či už bežkovej alebo bežeckej. A víkendy sa snažíme na súťaže alebo turistické prechody brať aj rodinu. Je to super pocit, keď prichádzate do cieľa a tam vás čaká tlupa povzbudzujúcich fanúšikov. Pozriete bližšie, kto to tak hučí - a zbadáte vlastnú rodinu. Asi ani niet krajšieho pocitu.

- aký si dosiahol najväčší úspech, alebo čo doteraz v tomto športe bolo pre teba osobne naj? Teda myslím pocity, zážitky, medaily?

Tých by bolo viac, myslím hlavne tých zážitkov, ale najväčší osobný úspech pre mňa bol fakt, že na Oravamane som predbehol Slávo!!! Keď som ho videl spokojne opretého, ako dopĺňa tekutiny počas súťaže, jednoducho som si povedal, keď tu aj hneď umrem, ani sa nenapijem, ale ho predbehnem! Aj sa na mňa Slávo tak čudne pozrel, v štýle: „Vidím dobre? To snád' nie je Martin, veď sa mi ani nepozdravil! A to je kolega z klubu!“ Vyzeralo to /u Slávo/ na infarktôzu. Veď odvtedy sme aj skončili s kamarátstvom, už sme len kolegovia z klubu. Ale teraz tak pravdivo, aby som to uviedol na pravdu božiu - fakt je taký, že šport je šport a súťaž sa preto, aby ste vyhrali. To platí stáročia. A nikdy sa na tom nič nezmení. Preto sa počítajú góly, merajú časy, zbierajú body ap. Je ale jedna vec, ktorá stojí nad všetkými prvými miestami, ktoré môžete získať. A to je fakt, že v takýchto pretekoch súťažíte sám so sebou. Bojujete so svojim telom aj psychikou. Ak preteky dokončíte a dôjdete zdravý a nezranený do cieľa, znamená to pre vás najcennejšiu výhru. A ten pocit je neopísateľný. Viem, o čom hovorím, oplatí sa. Pochopí to iba ten, čo to skúsi.

- čiže zatiaľ si nemal nijakú krízu alebo nechut' „Idem s tým praštit', jednoducho je to otročina“, veď 2 km plávania, skoro 90 km bicykel a na dorazenie ešte 20 km behu po oravských brebeňoch...

Ale áno. Kríza príde. Počas preteku, nenápadne, potichu vám vlezie do hlavy a diktuje: „Dnes ti to asi nevyjde...“ A prídu kŕče, alebo nevoľnosť, alebo niečo iné, čo vám hovorí - dnes koniec! A niekedy to skončí. Jednoducho musíte skončiť. Ale niekedy to hlava zvládne. V nej je najviac kondičky. A samozrejme každé preteky sú iné, majú inú atmosféru a to veľmi vplýva na výkon. Ja som sa naposledy trápil s krízou na maratóne. Nie a nie telo nakopnúť. Slávo mal problémy s kŕčmi na Goralmane a mne sa stalo aj také prekvapenie, že plávanie v priehrade som zdolal ako prvý, ale na opačnej strane! No neporazilo by vás? Plávate v studenej a mútnej vode - pozriete, nikde nikoho predomnou. Asi som prvý. Potom sa obzriem - a všetci plávajú na opačnú stranu. Ak nemáte v hlave nadsled na situáciu, hneď tam vlezie kríza ... podstatné však je, že pri tom dokážete zistiť svoje limity, ale aj svoje silné stránky.

- Mário, ty si iná veková kategória. Spomenul si, že ťa k tomu priviedol Slávo - tvoj krstný otec. Začal si s ním behať aj bežkovať. Predtým si prišľachol k nejakému športu, či to bolo pre teba pole neorané?

Ja som ešte ako žiak na základnej škole začal so silovým športom. S partiou chalanov sme činkovali a posilňovali v pivnici v upravenej miestnosti. Chlapci v žiackom veku bývajú chudí ako rebrináky. Samá ruka - noha. Ja som bol pravý opak. Jasné, že som chcel vyzeráť dobre, chcel som schudnúť a nabráť svaly. Tak som posilňoval. Aj som nabral svalovú hmotu, ale veľkým sklamaním pre mňa bolo, že kondička nebola. Sila áno, ale ja som nevládal, nemal som výdrž, lapal som po dychu už po krátkom behu. A to ma našťvalo. Ja som chcel hlavne vládnuť. Nechcel som svaly. Chcel som výdrž. Vtedy ma veľmi motivoval krstný otec. Bol prekvapený, že hneď na začiatku mi to šlo celkom dobre a veľmi som za ním na tréningoch nezaostával. Teraz som spokojný. Mám to, čo som chcel. Vládzem. Už nečakajú na tréningoch chlapi mňa, ale skôr ja ich. Pravidelné tréningy a súťaženie v tomto športe ma zmenili. A nemyslím len fyzicky. Som oveľa šťastnejší, spokojnejší, aj škola ide hladšie.

- čiže sa ti viac darí. Ešte jedna sezóna a budeš v našej dedine riadna celebrita. A asi aj baby sa obzerajú viac a nenabáňáš ty ich, ale ony teba?

Šport sa nerobí kvôli niekomu, kvôli nejakej chvíli slávy a ani kvôli babám. Šport, ktorý robím, je pre mňa návod na spokojnejší a šťastnejší život. Hoci, aj tie baby sú dôležité /vieme už podľa Máriovho úsmevu, že veľmi dôležité, hlavne tá jedna.../. Pre mňa osobne mi navyše dáva aj disciplínu, vytrvalosť prekonávať prekážky, priniesol mi priateľstvá, nových ľudí, zmysluplne strávený čas a zdravú rivalitu. A nemyslím len rivalitu na pretekoch, ale aj v klube. Jeden druhého sa rivalitou snažíme posunúť ešte ďalej.

- mládež má väčšinou nejaké vzory alebo idoly. Kto je pre teba vzorom, alebo lepšie povedané ťabúňom v tomto športe?

Pre tento šport sú veľmi dôležité niektoré vlastnosti - vytrvalosť, nezlomnosť, pokora, ale zároveň bojovnosť, zdravá rivalita a odhodlanie. Vytrvalosti, nezlomnosti sa učím

v klube, pokora sa jednoducho okamžite ponúka pri akýchkoľvek pretekoch, keď vidíte tých skromných, vytrénovaných športovcov. Bojovnosť som zdedil po otcovi. Odhodlanie mi vždy nalejú krstný otec Slávo aj Martin. No a tá rivalita, o tej sa dajú rozprávať romány. Aspoň o tej našej klubovej. Veď si len predstavte, máme spoločné tréningy. Ale, keď výsledky na pretekoch prekvapia - napríklad Martin predbehne Sláva, spoločné tréningy zrazu nestačili, poniektorí si pridali tajné hodinky! Ešteže sa to hneď zarazilo, lebo priateľstvo v klube kohokoľvek s kýmkoľvek by bolo v keli !!! Je to poriadne stresujúce, keď netlačíte len na svoju kondičku, ale musíte strážiť aj všetkých ostatných. Napríklad - ráno rýchlo pozeráť z okna, či ma náhodou niektorý z kolegov nepredbehol, aby o niečo viac nenatrénoval. To je trestné. Doslova záškodnícke! /Široký úsmev na ich tvárach je jasným dôkazom, že sa dobre zabávajú/. Číže odpoveď na otázku, či mám nejaký vzor znie - nie nemám. Úplne mi stačia spomínané dva vzory Martin a Slávo.

- chlapci, v tomto roku máte veľa za sebou. Čo vás čaká v najbližšom čase, aké výzvy a aké ciele ste si stanovili? Alebo radšej neplánujete?

Ale áno. Plánujeme. Musíme. Na každé preteky sa treba riadne pripraviť. Mário je posledný rok v juniorskej kategórii. Dostal pozvanie na ME, ktoré sa budú konať v januári v Rumunsku. Treba to využiť, lebo čoskoro už bude súťažiť v mužskej kategórii a tam je oveľa početnejšia a väčšia konkurencia. Je to preňho riadna výzva. No a my - staršia kategória sme si stanovili, že máme poslednú šancu zúčastniť sa pretekov Jánošík. Kondička už vzhľadom k nášmu veku nevybehne do výšin, každý rok to bude ťažšie, práve preto sme sa rozhodli, že to skúsime. Bude to riadna výzva, pretože preteky Jánošík patria medzi šesť najťažších triatlo-nových pretekov na svete. Všetky disciplíny sú ešte vynásobené krát dva. To znamená, že plávanie sú 4 km, bicykel 180 km a beh je maratón, čiže 42 km. Uvidíme, či to prežijeme...

- určite máte v zálohe nejaké tromfy, keď ste sa takto rozhodli. Nenormálne parametre disciplín tohto preteku sú podľa mňa už pre „ľudí zo železa“... a vlastne, ktorá disciplína je pre vás najľahšia?

Žiadne zvláštne tromfy nemáme, len tvrdú prípravu. Jedine ak by pomohli naše vlastné vrodené „fnty“. Napríklad Slávo vždy pred cieľom tak zrýchli, že vyzerá ako po užití Gumidžusu. Ostatní pretekári lapajú po poslednej energii, poniektorí aj po poslednom dychu a on sa valí ako buldozér. Martin má zasa osobitý štýl behu. Nie je to celkom technicky správne, ale to jeho

drobčenie je očividne účinné, lebo jemu absolútne vyhovuje. A ešte to má aj identifikačnú výhodu. Podľa behu ho okamžite rozoznáme v tlupe pretekárov. Beh je pre nás všetkých určite tá naj disciplína. Jednoducho je prirodzený pre každého človeka. Ľahko dostupný a samozrejme môžeš behať za každého počasia a hocikde. A pre nás Oravákov z dediny platí, že beháme ešte aj s bonusom tej krásnej prírody. To si treba vážiť. To nemá hocikto. Je to relax nielen pre svaly, ale hlavne pre hlavu. Počas behu vyriešite najviac problémov a vymyslíte najlepšie veci na svete. Stačí len dýchať a bežať.

- Čím najviac zasiahol a ovplyvnil triatlon vaše bytie?

Skutočnosť je taká, že začnete každý pracovať najprv na sebe. Beháte, bežkujete, plávate, bicyklujete. Ovplyvní a zasiahne najprv toho prvého. A potom to postupne ide. Nenápadne, ale vytrvalo si vrastie do rodiny. Najbližšej, ale aj tej ďalej. Je fantastické, že nič neprikazuje, nenúti a zrazu bicykluje a bežkuje celá rodina. Máte spoločné výlety, preteky, zážitky. A to je veľmi fajn /Slávo ešte potmehúdsky dodá, že naozaj fajn, v sobotu nemusíte nič robiť okolo domu/, deti nesedia pred počítačom a telkou, behajú po kopcoch a dokonca začnú pretekať. Je jedno aké preteky, ide o tie zážitky, adrenalín a pohyb. Ten je priamo návykový. Zasiahne to správanie detí a vychováva sa ľahšie. Nemusíte prikazovať a zakazovať. Stačí ukázať a ponúknuť iné možnosti využitia voľného času. A to je obrovské plus tohto športu.

- čo by ste poradili tým, ktorí chcú začať športovať a zdravšie žiť?

Jednoducho treba vyjsť z domu, otočiť sa na Magurku, zhlboka sa nadýchnuť a bežať...

Naším vavrečským triatlonistom prajem za celú obec:

- aby sa na pretekoch darilo,
- aby zdravie slúžilo,
- svaly a hlava poslúchala
- a kríza aby sa im vyhýbala!

/i.h./

DŮCHODCI V TATRÁCH

Výlety sú fantastická vec, teda hlavne pre toho, kto rád výletuje. U nás v dedine ľudia pravdepodobne radi výletujú, lebo výlet pre dôchodcov, ktorý organizuje Obecný úrad, rýchlo získal pozitívny ohlas. Tento rok sme boli vo Vysokých Tatrách - Štrbské pleso. Nieže by sme Vysoké Tatry ešte nevideli, a dokonca sme tam už spoločne boli, ale tento rok tam máme aj svojho koňa. Vlastne nie koňa, ale nášho Davida. David zakotvil na prvej kaplánke práve na Štrbskom plese. Hm, taká bonusová kaplánka, vidieť, že celá rodina a samozrejme aj dedina /veď príslovie: celá dedina mi je rodina/ sa dobre modlila. Jednoducho to tam má krásne a exkluzívne a vravel, že aj pokojné a spokojné. Výlet bol farebný, lebo počasie sa jednoducho zbláznilo a bolo vynikajúce. Farebné jesenné listy, až rozprávkovovo zlaté slnko a k tomu sýto blankytná opona, pardon, myslím obloha. Najprv sme sa zvalili s Davidom pred jeho farským kostolom, pozval nás na faru,

tu sme si vypočuli prednášku a pozreli film o tatranských nosičoch. Napríklad sme sa dozvedeli a aj videli na vlastné oči, ako sa dá vytrepasť na vysoký kopec taká mraznička alebo sud piva. Pochopili sme, že tá „vysokohorská cenová príirážka“ v horských chatách je absolútne spravodlivá. Po zaujímavých informáciách sme sa pomodlili v najstaršom tatranskom kostolíku, kde David pre nás odslúžil svätú omšu a rýchlo sme uháňali na tatranskú pozemnú lanovku na Hrebienok. Samozrejme, na Hrebienku najprv rôzne foto: s medveďom, bez medveďa,

s úsmevom, bez úsmevu, s Janom, s Jožom a ešte po samom... Kto vládol, odkráčal si prechádzku na Reinerovu chatu, kto nevládol, dýchal. Hlavne dýchal, veď ten tatranský vzduch - hotový liek. A potom „hurááá“ na obed. Vynikajúci. Myslím ten obed. Ešte dobre, že cesta naspäť viedla dolu kopcom. Zgúľali sme sa na parko-visko. Naskákali sme do autobusu s nápadom, že si pozrieme Štrbské pleso, veď treba dýchať. A zároveň nezahodiť deň, lebo taká krása sa málokedy ukáže. Nuž, nápad to asi nebol veľmi dobrý, lebo prechádzku okolo jazera som absolvovala iba ja. Všetci ostatní ma čakali ako stratené húsatá tam, kde začínala tá prechádzka... To nič, nevadí, David vytiahol posledný tromf - modlitba v jeho filiálovom kostole na Štrbskom plese. Už sa stmievalo, ale nádherný výhľad vďaka pamätnej kalamite z roku 2005 /pováľala všetky stromy a odkryla obraz hodný

kráľa/, sme ešte stihli. Obetný oltár v tomto kostole na Štrbskom plese má najkrajšie pozadie, aké som kedy videla! Obrovské kopce hrajúce všetkými farbami a vo vetre tancujúce mladé stromčeky. Ako v rozprávke. Aj sa spievalo. Niektorí iba prvú slohu, tí, čo vedia viac aj druhú slohu a tretiu slohu spievala už iba Hanka Fabiánová. Pravdepodobne sa pred výletom učila mariánske pesničky naspamäť. Ešte šťastie, že máme takýchto farských záchranárov. A na záver len dodám: " Pán Boh zaplat"! A ešte ďakujem Davidovi za jeho ochotu a čas a jeho priazeň. Ďakujem všetkým šikovným ženám, ktoré napiekli vynikajúce koláče. Bola to mňamka! A všetkým zúčastneným ďakujem za skvelú atmosféru. Tak dúfam, že zasa o rok. /i.h./

SENIORI TENTOKRÁT V KÚPEĽOCH TURČIANSKE TEPLICE

V dňoch 5. – 10. októbra sme sa zúčastnili kúpeľného pobytu v Turčianskych Tepliciach. Bol to už druhý liečebný pobyt v tomto roku. Pri prvom pobyte na jar v Piešťanoch sa zúčastnilo 16 seniorov, teraz v jesennom pobyte v Turčianskych Tepliciach sa zúčastnilo 14 seniorov z nášho klubu dôchodcov. Šesť dní ubehlo veľmi rýchlo, pretože každý musel absolvovať 10 liečebných procedúr podľa doporučenia lekára. Okrem nich sme mali v cene 2x bezplatnú návštevu aquaparku, kde sa nachádzal kľudový bazén s 38 stupňovou termálnou minerálnou vodou, rehabilitačný bazén a vírivka, ktoré boli najviac využívané. Každý, kto zatúžil po aktívnom oddychu a relaxe v liečebnej minerálnej vode, tu našiel veľa možností na zregenerovanie svojich fyzických síl. Pre plavcov

sme mali zabezpečený každodenný voľný vstup do plaveckého bazéna Olympic s 26 stupňovou vodou. Škoda len, že sa ho zúčastňovalo len málo našich seniorov. Teší nás, že všetci zúčastnení si pochvalovali pobyt v kúpeľoch nielen z pohľadu zdravotného, ale aj z pohľadu kultúrno-spoločenského využitia. Kúpele v Turčianskych Tepliciach majú dávnu históriu, ktorá sa datuje od roku 1402. Odvtedy ju navštevovali rôzne význačné osobnosti, ktoré tu využívali blahodarné účinky termálnych teplických prameňov. Nemožno sa teda čudovať, že sa kúpele pýšia prívlastkom ZLATÉ KÚPELE.

/Ing. Vladimír Seč/

svadobné tradície, ktoré nám zanechali naši predkovia – napríklad taký vyzdobený konský záprah a v ňom nevesta, sa v našej obci ukazujú opäť – a hlavne sú pre každého dostupné. Veď taký svadobný, nádherne vystrojený koč aj s pohoničmi je vo svadobný deň hotový poklad. /i.h./

Kalendár podujatí

27.12.2017

– stolnotenisový turnaj - dospelí

28.12.2017

– stolnotenisový turnaj – deti

30.12.2018

– turnaj v Mariáši

06.01.2018

– mládežnícky ples

13.01.2018

– hasičský ples

20.01.2018

– poľovnícky ples

TRADÍCIE A STARÉ ZVYKY OŽÍVAJÚ

Svadba môže mať dnes už veľa podôb. Moderná, zelená, sofistikovaná, na opustenom ostrove alebo v letnej dovolenkovej destinácii, v stodole, v záhrade, na zámku alebo v dedinskom kultúrnom dome. Mnohé páry sa však aj v súčasnej modernej dobe bez tradícií na svadbe nevedia zaobiť. Niektoré tradície sa na svadbe už nepraktizujú, ale niektoré akoby nabrali nový dych. Zvyky a tradície dodávajú svadbám neobyčajné čaro a atmosféru, ktoré svadbu jednoducho ozvláštni a samozrejme, hlavne skrášli. Sme radi, že niektoré

Spoločenská kronika

Narodili sa

Eliška Kasanová
Katarína Vorčáková
Sofia Stoláriková
Lívia Holmíková
Mia Králiková

Zosobášili sa

Dávid Matkulčík
a Patrícia Matejčíková
Katarína Majdová
a Peter Sklarčík
Alena Hvoľková
a Juraj Kačuriak

Opustili nás

Milan Minárik
Vladimír Hurák

SVÄTÝ MIKULÁŠ VO VAVREČKE

Na druhú adventnú nedeľu mali určite všetky deti vo Vavrečke vyleštené čižmičky. A nielen to. Všetky detváky mali na tvárach úsmev a oči rozžiarené ako halogénové žiarovky. Myslím si, že to nebolo kvôli tomu čokoládovému darčeka od Mikuláša. Bolo to určite preto, lebo práve v túto nedeľu mohli aj ony obdarovať Mikuláša a aj všetkých divákov v Kultúrnom dome. Tu sa presne potvrdilo porekadlo, že najväčšiu radosť z darčeka má nie obdarovaný, ale samotný darca. Ak dávame s úprimnosťou srdca, dostávame aj my – bonus v podoberadosti a pokoja v duši. A to sa nedá kúpiť v žiadnom obchode. A deti nás divákov obdarovali bohato. Pesničky, tančeky, básničky, krásne vianočné kostýmy, široké úsmevy, šťastné kývanie pre mamky a otcov sa gúľalo z javiska ako lavína. Poniektoré malé detušky si na javisku najprv poplákali /veď odlúčenie od mamky/, alebo, žeby tréma pred vystúpením? Všetko nakoniec dobre dopadlo. Mikuláš s anjelom a čertom deti pochválili, porozdávali čokoládové hviezdy a samozrejme na záver bola fotogramiáda. Pri odchode ešte pripomenul, že netreba čakať a dávať veľké dary, dôležité je, dávať s láskou. A nielen balíčky, ale hlavne pozornosť, láskavosť, milé slovo. A potom, keď to všetko splníme, budú Vianoce. /i.h./

Zo života našej školy

BILANCUJEME

V uplynulom školskom roku našu školu navštevovalo 82 žiakov, v tomto školskom roku je ich 85. Do školského klubu chodí teraz 49 detí. V škole neoddyhujeme ani cez prázdniny. Práve naopak, vtedy je v škole najviac práce na všetky potrebné opravy, výmeny, rekonštrukcie, aby sa žiaci po prázdninách cítili v škole príjemne a bezpečne. Cez letné prázdniny sme v našej základnej škole urobili kompletnú rekonštrukciu hlavného rozvážača a vymenili sme všetky opotrebované svietidlá v triedach, na chodbách, v celej budove školy. Vymenili sme priestory a nábytok v školskej knižnici, do tried pribudli pekné a účelné nástenky. Na školskej streche sme urobili nutné odvetranie.

V školskom klube sme vymenili opotrebované skrine na pomôcky pre deti za nové. Tiež sme nahradili poškodené staré svietidlá novými, výkonnými a úspornými na energiu. Doobjednali sme potrebné učebné po-môcky, knihy a tiež telocvičné pomôcky.

(I. K)

VIANOČNÉ TRHY

V období Vianoc mestá a dediny organizujú rôzne vianočné trhy. Aj naša škola nadviazala na túto tradíciu. Žiaci na hodinách pracovného vyučovania a výtvarnej výchovy spolu s pani učiteľkami vyrábali krásne vianočné ozdoby z rôzneho materiálu. Aj z domu priniesli výrobky, ktoré im pomohli urobiť ich rodičia. Vidno, že máme šikovných žiakov. Tento rok sa vianočné trhy konali v budove základnej školy. Žiaci a rodičia si mohli zakúpiť ozdoby a týmito si skrášliť svoje príbytky. Výt'ážok z vianočných trhov sa rozdelil do štyroch tried a dvoch oddelení ŠKD. (A. V)

PLAVECKÝ VÝCVIK

Medzi najobľúbenejšie športové aktivity žiakov patrí plávanie a samozrejme aj plavecký výcvik. Nebolo to ináč ani u našich žiakov v Základnej škole Vavrečka. To bolo radostí, výskotu a pokrikov: „Hurá-hurá,“ keď sa dozvedeli, že od pondelka do piatku, 18. septembra až do 22. septembra, budú chodiť na plaváreň do Dolného Kubína. Každý deň po veľkej prestávke nás pred školou čakal autobus, do ktorého nasadli žiaci 2.A, 3.A a 4.A triedy spolu s triednymi učiteľkami. Na plavárni sa nám venoval skvelý tím skúsených plavčikov. Za týždeň usilovnej práce sa všetky deti naučili krásne splývať a plávať. Ukázalo sa, že medzi našimi žiakmi je veľa nádejných a talentovaných športovcov. Na záver týždňa v piatok sme mali súťaž v plávaní. Žiakom sa súťaž veľmi páčila a potvrdilo sa to, že naši plavci sú nielen veľmi talentovaní, ale aj snaživí a súťaživí. Súťažilo sa v troch kategóriách. Za svoje výkony a výsledky si vybojovali zlaté,

strieborné a bronzové poháre, ktoré zakúpil rodičovský výbor. Každý žiak získal takzvané mokré vysvedčenie od uja Iva - vedúceho plavčikov. Najväčšou odmenou však pre každého bolo, že sa každý naučil alebo zdokonalil v plávaní. (J. CH.)

Bystrý, bystrá, bystrejší, múdry, múdra, múdrejší, šikovný, šikovní, šikovnejší...

Takto by sme mohli pokračovať, až kým by sme nevymenovali všetky vlastnosti, ktoré majú aj žiaci našej školy a každoročne to dokazujú zapájaním sa do rôznych súťaží organizovaných či už celoslovenskými alebo regionálnymi organizáciami. Každý žiak má možnosť zapojiť sa do súťaže podľa svojho talentu alebo záujmu. Sú to vedomostné súťaže ako je iBobor – informatická on-line súťaž zameraná na logické úlohy. V tejto súťaži sme súťažili v kategórii: DROBCI – víťazi a úspešní

riešitelia : Natália Fabianová 2.A, Aneta Pjentková 2.A, Ľuboš Náčin 3.A, Alex Seč 3.A. V kategórii BOBRÍCI – Sofia Sečová 4.A, Adrián Turček 4.A. Pytagoriáda – matematická súťaž pre tretiačov a štvrtákov a Všetkovedko pre druhákov, tretiačov a štvrtákov nás ešte čakajú. Recitačné súťaže Šaliarsky Mat'ko v prednese povestí, nás na okresnom kole v Námestove budú reprezentovať Jakub Olašák 2.A a Marianka Matejčíková 4.A víťazi školského kola. Hviezdoslavov Kubín - recitačná súťaž v prednese poézie a prózy a samozrejme aj spevácka súťaž Slávik Slovenska - spev obľúbených ľudových piesní na nás tiež ešte čakajú. Každoročne sa žiaci do týchto súťaží zapájajú a väčšina z nich sú úspešní aj napriek tomu, že úlohy a podmienky sú čoraz náročnejšie. Je na nás, aby sme u žiakov vypestovali zdravú súťaživosť a aby vedeli správne zužitkovať svoje schopnosti a vedomosti. Ďalšie informácie o výsledkoch si nájdete na www.zsvavrecka.edupage.sk. (Z. B.)

RADOŠŤ VĎAKA KNIHE

„Šťastie sa nedá kúpiť, ale knihy áno a to je prakticky to isté.“
24. október je pre milovníkov kníh jeden z magických dátumov. Je to totiž Medzinárodný deň školských knižníc. No a ako to v našej knižnici v tento deň vyzeralo? Hádali sme množstvo hádaniek, rozpleтали popletené rozprávky, hrali divadielka, žiaci 4. A sa dokonca premenili na rozprávkové postavy, ktoré nás po celý deň sprevádzali. Takýto sviatok sa nezaobišiel bez darčiekov. Pribudli nám nové knihy a všetci sme

sa tešili aj z nových a väčších priestorov pre našu knižnicu. Zapojili sme tiež do medzinárodného projektu: Záložka do knihy spája školy. Pridelili nám ZŠ Knířov z Českej republiky. To mali žiaci radosť, keď vyrábali záložky novým kamarátom.

Radosť a očakávanie samozrejme pretrvávali až do príchodu záložiek od nich. Tie sme si hneď pozakladali do svojich obľúbených knížiek a pri srdiečku nás hrial pocit dobre vykonanej práce. (N. K.)

AKO SI NAŽÍVAME V NAŠEJ ŠKÔLKE

„Idem pekne, krok za krokom, bežkám si do škôličky, v škôlke je nám teplo, milo, tak ako u mamičky...“ Touto detskou piesňou sme na začiatku školského roka 2017/2018 motivovali deti, ktoré prišli do našej materskej školy. Aby sme vytvorili teplo domova, prispôbili sme tomu aj naše aktivity. V septembri deti spolu s rodičmi vytvorili strašidielka a šarkanikov. Ďalej sme prehlbovali vzťah k starým rodičom prostredníctvom aktivity ako bola Babka, dedko, pod' si s nami zaspievať. Niektorých starých rodičov sme v mesiaci október poctili svojou návštevou a potešili sme ich pesničkou a drobným darčekom. Hneď na začiatku novembra sa ozvala zima a viac času sme trávili v škôlke. Deti prejavovali vzájomnú empatiu, najmä počas hier, kedy sa vžili do úlohy „kozy rohatej“, „pampúšika“, ale aj zbojníka z rozprávky. Dievčatá sa počas hry ukázali ako kuchárky, kaderníčky alebo mamičky a chlapci klasicky uprednostňovali hry s autami. Prirodzene viac sa zaujímali o profesiu vodiča, pilota, stavbára a pod. V škôlarskej „obyvateľke“ pozerali klasické a moderné rozprávky. Ich obľúbené sú Tri prasiatka, Koza rohatá, Maša a iné. Okrem rozvíjania komunikácie sme u detí rozvíjali aj základy etiky, aby sa vedeli pekne pozdraviť, poprosiť, poďakovať, ospravedlniť sa vzhľadom na aktuálnu situáciu, aby rešpektovali pravidlá a pod. Dbali sme na dodržiavanie hygieny a sebaobslužných činností. Ďalej sme naše úsilie zamerali na nácvik programu „Mikuláš medzi nami“, ktorým sme sa prezentovali v kultúrnom dome. Zážitok bol umocnený pochvalou Mikuláša a anjela. Jediný, kto oddychoval, bol čert, lebo našu materskú školu navštevujú šikovní a dobré deti, ktoré Mikuláš odmenil sladkou vianočnou hviezdou. Takto si nažívame v našej materskej škôlke a čaká nás veľa zážitkov a prekvapenia.

Mária Náčinová

PLÁN VÝVOZU SEPAROVANÉHO ODPADU

OBEC VAVREČKA/ROK 2018

MESIAC	PLASTY	SKLO	
JANUÁR	11.01.2018	08.01.2018	
FEBRUÁR	05.02.2018	12.02.2018	
MAREC	05.03.2018	12.03.2018	
APRÍL	05.04.2018	13.04.2018	
MÁJ	07.05.2018	14.05.2018	
JÚN	11.06.2018	28.06.2018	
JÚL	03.07.2018	17.07.2018	
AUGUST	13.08.2018	28.08.2018	
SEPTEMBER	10.09.2018	14.09.2018	
OKTÓBER	08.10.2018	15.10.2018	
NOVEMBER	07.11.2018	15.11.2018	
DECEMBER	05.12.2018	13.12.2018	

Vyhodnotenie jesennej časti futbalovej súťaže 2017/2018 – muži

Príprava na nový ročník sa začala 14.7.2017. Bola pomerne krátka, odohrali sme len jeden prípravný zápas v Bobrove, v ktorom sa na nešťastie zranil Lukáš Holub. Vypadol na celú jesennú časť sezóny, čo sa ukázalo ako veľká strata. Z mužstva odišli aj Michal Korman, František Masničák, Dominik Brčák, Michal Holmík, ktorý odohral len 6 zápasov... Pre zranenie nehral celú sezónu ani Jaroslav Hrubjak a Ľubomír Brišák. Riešili sa prestupy: Michal a Marián Kasan, Gemel'a a z host'ovania v Rabči sa vrátil Jozef Revaj, Karol Holub, ktorý sa ale hneď zranil, odohral len jeden zápas. Aj brankár Jadroň pre zranenie odchytil len 5 zápasov. V majstrovských zápasoch sa hralo zakaždým s inou zostavou, lebo na súťaž nastúpilo až 30 hráčov. O stabilizovanej zostave sa vo Vavrečke dá len ťažko hovoriť, hoci na druhej strane veľké pozitívum je, že na zápas vždy mal kto nastúpiť. Herný prejav mužstva pri kompletnej zostave bol na požadovanej úrovni. Najväčší problém má družstvo s koncovkou. V niektorých zápasoch sme sa potrápili viac /s Rabčou, Pribiš/ a asi najviac sme sa pasovali v Novoti. Počas jesennej časti súťaže sme inkasovali najviac žltých kariet – až 33. Väčšinou boli udelené za zbytočné rečenie, komentáre na adresu rozhodcov.

Hodnotenie v skratke:

1-6 kolo, v ktorom sme získali 16 bodov, skóre 16:6, stratili sme len 2 body.

7-10 kolo, tu boli 2 kolá odložené pre nepriazeň počasia, následne boli piatkové dohrávky a získané skóre hovorí za všetko 4:6, získali sme len 6 bodov.

11-13 kolo sa získalo 7 bodov, skóre 6:3.

Strelci: Jaroslav Hrubjak 5, Lukáš Pleva 5, Michal Kasan 3, Karol Brčák 3, Ľubomír Brišák 3, Martin Stolárik 2

Majitelia žltej karty: Karol Brčák 4, Marián Kasan 4, Jaroslav Hrubjak a Lukáš Pleva po 3x, Stolárik, Brišák, Holmík Michal, Štefan aj Rast'o, Tomašík, Gemel'a po 2, Čiernik, Holmík J., Stašák, Holub, Kasan Michal 1.

Hodnotenie polčasov: V prvom polčase skóre 15:5, 2.polčas skóre 11:10. To znamená, že prvý polčas sme góly dávali, v druhom polčase sme viac inkasovali a kondične nestíhali. V počte strelených gólov sme sa umiestnili až na 9. mieste, ale v počte inkasovaných gólov – 15 sme jasne mali najlepšiu obranu. Zo 7 odohratých zápasov vonku sme vyhrali 4x, 1x remíza a 2 prehry. Zo 6 odohratých zápasov doma sme vyhrali 5x a 1x remizovali. Po jesennej časti mužstvo zimuje na 1. mieste s 29 bodmi a so skóre 26:15.

Na záver chcem úprimne poďakovať všetkým hráčom, funkcionárom klubu a divákovi za reprezentáciu obce. Prajem si, aby naši fanúšikovia zachovali klubu priazeň nielen pri výhre, ale aj pri prehrách. Aj v nich sa mnohokrát nachádzajú pozitívne momenty. Do jarnej časti súťaže budeme nastupovať s veľkou úctou a pokorou k tejto hre - popasovať sa so súpermi a o postup do vyššej súťaže.

Ján Chomistek, tréner.